

et Exempel paa, at der har været god Sædighed for Oppositionen til at komme frem med positivt Program, dersom den enten havde havt det eller villet have det bekiendt. Det ærede Medlem betonedede stærkt, at Oppositionen her hos os ikke blot vilde Reformere for Folket, men Reformerne skulde tillige være ved Folket. Jeg ser ikke nogen anden Maade, hvorpaa Reformere kunne blive til ved Folket end derigjennem, at Folkets Repræsentanter forhandle om Reformere, og dette er netop den eneste Forbring, som jeg i dette Øieblik stiller til det ærede Thing. — Vige overfor den høitærede Formands Bemærkning om et Udtryk, jeg brugte før, skal jeg kun sige, at dersom jeg havde mindedes, at den høitærede Formand anstaa denne almindelig gængse Betegnelse for et Udvalg, der var nedsat i Sjor, for ikke parlamentarisk tilstedelig, vilde jeg naturligvis ikke have brugt den.

Forslagsstilleren (Bojsen): Overfor den høitærede Conseilspræsidents sidste Udtalelse, som væsentlig kun indeholdt et Krav til Oppositionen om at fremskille et positivt Program for, hvad den vil, skal jeg kun sige, at det er en Paastand, der gjentagne Gange er bleven fremsat, men derfor ikke bliver mere berettiget, thi Sagen er ubekjendt med, at denne Opposition har et positivt Program og har havt det i mange, mange Aar, omfattende den hele lange Række af alle de forskjellige Samsundsopgaver, vi ville kunne komme til at behandle. Altsaa i Henseende til, i hvilken Retning, i hvilken Aand Oppositionen vil virke, derom kan Sagen være i Tvivl. Men stiller man den Forbring til Oppositionen, at den skal fremskille et Program i den Betydning, at paa det eller det Omraade er det det, vi ville have ført igjennem og intet Andet — dette fravige vi ikke — saa er det en Forbring, som jeg anser for at være ganske uforfatningsmæssig. Tværtimod, har man angivet Retningen, i hvilken man vil arbejde, gjælder det netop om indenfor disse Grændser at opnaa Enighed mellem Repræsentationens forskjellige Afdelinger. Yderligere: Krav tror jeg derfor ikke, man paa nogen Maade i Følge Forsfatningens Aand er berettiget til at stille til os.

Conseilspræsidenten (Gstrup): Jeg antager, at den ærede Forslagsstiller sigtede til et Program, som er kommet frem, om jeg husker ret, for 11 a 12 Aar siden, altsaa fra et Thing, som ikke blot ikke er det sidst valgte Thing, men har været afløst af jeg ved ikke hvormange Thing. Det forekommer mig,

at det saa dog havde kunnet være i noget friskere Grindring, dersom det ærede Medlem havde mindet om, at man i 1876 dog havde Noget, der lignede et Program for den vigtigste Sag, Forsvarssagen; men at man omhyggelig har undgaaet efter den Tid at gjentage, at man i den endnu staar paa samme Standpunkt. Jeg tror virkelig ikke, det er tilstrækkeligt, naar man opfordres til at komme frem med sit Program, saa at henbije til, hvad Fædrene, de forudgangne Slægter have vedtaget, og det paa en Tid, hvor jo baade efter Person og efter Grupper og Partier Sammenfætningen var saa vidt forskjellig fra, hvad den er nu.

Forslagsstilleren (Bojsen): Dersom den høitærede Conseilspræsident vil drage i Tvivl, at dette Program, der i sin Tid blev vedtaget af Oppositionen, endnu er denne Oppositions, saa tror jeg dog, at den Tvivl kan han spare sig, thi samtlige de Bænstremænd, der senere ere valgte, ere valgte paa dette samme Program. Hvad dernæst Forsvarssagen angaar, saa forstaa jeg ikke den Interesse, den høitærede Conseilspræsident kan have af at forsøge paa at faae Striden særlig bragt indpaa dette Omraade; thi er der nogen Sag af alle dem, vi have behandlet, som er mindre tjent med at blive behandlet under en politisk Krise som den, vi nu staa under, er det denne Sag, og jeg tror, at Enhver i Landet, der har den fjerneste Interesse for denne Sags Ordning, føler og tænker som jeg. Den Opfattelse deraf, som jeg til enhver Tid vil gjøre gjældende, er, at med denne Regjering skal denne Sag ikke yderligere forhandles.

Ordium: I hvorvel min Kollega, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) i Gaar klart og tydelig præciserede vort Standpunkt til den da forelagte Dagsorden, som jo var af samme Bæstfæstethed som den, der nu foreligger i Dag, skal jeg dog ikke i Dag udlade at gjøre et Par Bemærkninger. Dagsordenen er den samme, og vor Afstemning vil blive den samme som i Gaar, men særlig af den Grund, at det er Alderdomsforsørgelsen, som foreligger i Dag, vil jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Dette Forslag har mange Tanter i den senere Tid været henvendt paa. Mange have ventet at komme til Kundskab om, hvorledes de to socialdemokratiske Folkethingsmænd vilde stille sig overfor denne Sag, og det er slet ikke underligt eller mærkværdigt, at saa mange Tanter have været concentrerede derom, da vi jo netop ere valgte af og staa som Repræsen-